

[Kølnæs]

energiministeren sådan ret kontant, hvad man har forestillet sig. Hvor stort et antal blokke har man tænkt sig at koncessionsbelægge, og hvor mange koncessioner vil man faktisk give? Der kan være tale om, at man giver flere blokke til et enkelt konsortium. Jeg synes, det er meget vigtigt at få klarlagt, hvor højt man eventuelt vil gå op, det maksimale antal.

Jeg ser nemlig, at der er en stor risiko for, at man – fordi man, som man også skriver et sted, meget gerne vil have stor efterforsknings- og indvindingsaktivitet i gang hurtigst muligt – vil give meget ud i denne første runde, hvor man er fuldstændig uden erfaring, og hvor man er i en situation, hvor oliepriserne er meget usikre. De er faldende i øjeblikket, der er overskud af olie, og vi ved, at både England og Norge udbyder blokke i øjeblikket også, så det er faktisk den dårligst mulige situation, vi er i, når det drejer sig om at starte en runde. Det svarer nogenlunde til den situation, vi havde i 1962. Da var der heller ikke særlig stor interesse. Det tilsiger mig, at vi skal begrænse det i allerhøjeste grad. Det er nok noget med fem blokke eller måske maksimalt 10, sådan at man i hvert fald kan overskue, hvad det er, man går i gang med, og kan sikre sig nogle rimelige vilkår og navnlig kan få nogle erfaringer, som man senere kan bruge, når man går i gang med anden og tredje runde.

Fru Annelise Gotfredsen var inde på, at det var klogt, at man tog den med ro, når der var usikkerhed, og ikke styrtede sig ud med deltagelse i alle blokke. Det gik på det statslige. Jeg synes, at fru Annelise Gotfredsens bemærkning i høj grad kan gælde det antal koncessioner, man giver.

Det andet spørgsmål drejer sig om arten og omfanget af den offentlige deltagelse i konsortierne. Her synes jeg nok, at det, der er kommet af udspil fra regeringens side, i høj grad er ideologisk bestemt. Man må erkende, at man er nødt til at have det offentlige med nogle steder, men egentlig vil man have det så lidt med som muligt, og de offentlige instanser, der skal med, skal være så svage som muligt. Det synes jeg ikke er noget godt udgangspunkt.

Når jeg drager den konklusion, er det, fordi man skriver flere steder, at der ikke er tilstrækkeligt mange private firmaer, så derfor er man nødt til at tage det offentlige

med. Det er altså noget, man gør nødtvungen. Det er i hvert fald det indtryk, man får. Hvis der er en anden holdning, bedes energiministeren gøre rede for den.

Der er lagt op til, at den offentlige deltagelse kan være 20 pct. Staten kan være med i alle tilfælde ved indvinding – det er dog ikke afgjort, at man vil det – men i hvert fald vil man ikke være med ved efterforskningen i alle tilfælde. Jeg må sige, at fra vores side ligger det helt klart, at vi mener, at det offentlige skal være med i samtlige koncessioner, der bliver givet. Det mener vi er meget vigtigt, fordi man derigennem har en offentlig instans med, et offentligt selskab med i de konsortier, der dannes, som kan sikre, dels at dansk arbejde og dansk industri kan komme med, når der skal udføres arbejder med efterforskning og indvinding, dels at det danske olieselskab D.O.N.G. får erfaring og viden om den teknologi, man bruger til indvinding og til efterforskning, og først og fremmest at man får adgang til alle de oplysninger, som opnås gennem efterforskningen.

Jeg synes, det forekommer helt urimeligt, at man ikke vil tage det statslige olieselskab, man har, med i samtlige koncessioner og derved sikre, at det på et eller andet tidspunkt måske kan blive lige så dygtigt som de multinationale selskaber, det skal konkurrere med, til efterforskning og indvinding. Man skal tænke på, at det er sådanne store selskaber med meget lang erfaring, som det statslige olieselskab skal sammenligne sig med. Det er selskaber, som har både indvinding og efterforskning, raffinering og salg osv. – hele spektret af olieaktiviteter. Vi mener, at det er vigtigt at få erfaring til det statslige olieselskab – hvis man da mener, at det statslige olieselskab skal kunne fungere godt. Men det er nemlig et spørgsmål. Mit indtryk er næsten, at det mener man egentlig ikke. Derfor vil man heller ikke have, at det skal være D.O.N.G., som har en vis erfaring, der skal gå ind i det, men man vil lave et lille, svagt selskab adskilt fra D.O.N.G.

Hvis bekymringen var, at vi skulle få en dominans som Statoil i Norge, kunne man sige det og lade D.O.N.G. gå i gang nu. Det er jo ikke det, der er problemet med D.O.N.G. her i Danmark. Her er det problemet, at det bør styrkes. Vi vil godt være med til at dele det op, den dag vi synes det bliver